

rás utján alkalmaztatik."

T e l e s z k y István előadó nem fektet súlyt rá, hogy melyik szövegezést fogadja el a ház. Szilágyi Dezső szabatosabbnak tartja a bizottság fogalmazását és azt fogadja el. Szavazásnál a ház a b zottság szövegezését fogadja el.

A 39. § nál B o k r o s s Elek módosítványt ad be, mely szerint azt kívánja, hogy a hamis pénznek tudva tovább adása által elkövetett vétesség vétséssé ki a marosvásárhelyi és budapesti törvényszékek kivételes hatásköréből és a 40. §. szerint a törvényszék és esetleg az illetékes jogos bíróság körébe utasíttassék.

P a u l e r Tivadar miniszter elfogadja, fenhagyva a kérdést: vajjon törvényszékhez vagy járásbíróshoz fog-e utasíttatni e vétesség. (Helyeslés.)

A ház a módosítványt elfogadja.

Ezután T i s z a Kálmán miniszterelnök válaszlolt Maximovicznak a szerb patriarcha lemondása, felmondása, felmentése és helyettesítése ügyében intézett interpellációjára. Kijelenti, hogy a szerb egyház nem járt el törvényellenesen, mert a létrehozott állapotok teljesen megfelelnek a szokás és törvénynek. A magyar kormány kötelességének ismeri a szerb autonómia jogait védeni. A ház a választ tudomásul vette.

Ezzel az ülés véget ért.

BELFÖLD.

Segesvár, 188. évi ápril hó végén.

Csinó és könyvtár. Református eklézsiá. Petroleum-szerencsétlenség. Erdőégés. Beomlott istálló. Színészet. Időjárás.)

Az elmúlt hosszú télen nagyon is éreztük egy magyar kölesönkönyvtár hiányát; az hatalmas hosszú esték, az ünnepek és vasárnapok délutánjai már régen kiabálnak egy magyar kölesönkönyvtár után, hogy egy kissé megrövidüljenek, hogy az órákka nyuló perceknek legalább óranegyedekké redukálhassuk, egy szóval mindnyáján, különösen pedig nőink érezték az olvasni való nemlétét; de másfelől az irodalommal sem vagyunk képesek lépést tartani, csak úgy a napilapok irodalom rovatából bírnak ez vagy amaz új regény létezéséről, megjelenéséről tudomással, hogy — kivált újabb időben — szinte röstellünk valamely „világlátott” emberrel szöbe állani, mert mihelyt az újabb irodalmi mozgalmakra tért a társalgás fonala, azonnal megakadtunk.

Ez okból, egy könyvtár alapítása iránt némi mozgalom indult meg a kora tavasszal, — azonban a sokat akarás viszketege már kezdetén más irányba terelte az eszmét, és a helyett, hogy könyvtart alapítsunk, melyre égető szükségünk van s melyet anyagi viszonyaink, úgy, a hogy mégis csak megbírnak, neki fogunk, hogy alapítsunk casinót, melyre nincs szükségünk, s melynek évi 6—7000 forintnyi budgetje tömérdek kiadással terhelné a részvényeseket, a nélkül, hogy ezeljének kellőleg megfelelné, mert eltekintve attól, hogy a kevés magyarságot az elkülönböztetni akarás vádjával terhelné, csaknem teljesen izolálná s a végén is úgy j rna, mint boldogult előde a „Concordia” vagy „Ascalon” egyet: rövid tengődés után beadná a kulesokat s

relné áthágni az ellene általánosan kimondott vesztégzár korlátait, a következő napok alatt mindenkitől távol tartotta magát, s egészen félrevonult élt, azonban menten minden negélyezéstől, s a nélkül, hogy csak látszanék is rajta, hogy ez nehezeze esik. Alig, hogy a szálloda lakói, hova megtelepedett, megpillantatták őt néha, ámbár kitartóan lesték minden mozdulatát s lépteit; az étkeket szobájába hordták fel s a „körbe” soha sem tette be lábát.

Bármennyire meglátszott is rajta az elhatározás: elszigetelni magát mindenkitől, találtam módot mégis bemutattatni magamat neki, a Sámuel segélye nélkül, vagy jobban mondva, bemutattatni magamat saját erőmön, a körülmények jöttek segélyemre erre nézve.

Mondtam-e már, hogy a park fáiának árnyában egy kis folyócska kigyózik tova? Kristály-tiszta vize, úgy látszott, nagy vonzerőt gyakorolt a csinos kis lánykára, kinek nevét az angol felügyelő egész naphosszat majd itt, majd amott adta át a beszédes viszhangnak; egyszer a hársfa-csoportok alatt, majd a víz partján tűnt fel, a mint ide-oda futkosott gyorsan, mint a villámlás s vidáman, mint a napfény, lebegő kis fehér ruhája: — Georgette jöjjön ide! Georgette ne távozzék el olyan messze! Hova bűjt már megint miss Georgey!... Georgette pedig ilyenkor el volt rejtőzködve a part magas füve közé, s tiszta csengő hangjával, valódi fecske-csicsérgéssel hívta magához a kis aranyhalakat, melyeknek nem volt az a gondjuk, hogy neki feleljenek; azután szétmorzsolta az oszonnára kapott süteményt a vízi madaraknak, a mint a parthoz úsztak élelmet keresni.

rajtunk hagyná az éhetetlenség — hogy ne mondjam szédolgas bélyegét.

Azt mondom, hogy nincs szükség casinóra. — És midőn azt mondtam, teljesen igazam van.

Van a városon egy igen életrevaló egyet, az úgynevezett pápar-egylet. "Ez egyetnek van jó casinói helyisége, jár 5 magyar, egy román és vagy 15 német lapja és folyóiratja, van finiszesseges restauratioja s a mellett részvényesit abban az előnyben részíti, hogy törvényes kamatok mellett kisebb-nagyobb összegeket kölcsönöz, mert egyszersmind pénzintézet is — és ezáltal útját vagja az uzsorások körmei közé jutásnak. Mindezen előnyökért aztán kell fizetni havonként tulajdonképen csak 5 krt., mond őt krajczárt, mert a többit elmenetele alkalmával, kiki kamatostól visszakapja. — Van ezenkívül három kávéháza, hova ismét jár ragy 10—12 különféle lap és ezen kávéházakban a tervezett casino részvényesei — kevés kivétellel — amúgy is mindennap megfordulnak.

Mirevaló volna hát a casino? Politikai klubnak! hiszen anélkül is kellettén túl politizálunk, kártya-klubnak? vagy minék!

De bizony szükségünk van egy jó kölesönkönyvtárra, nem csak azért, hogy előljük vele az unalmas órákat, nem csak azért, hogy általa lépést tartunk az irodalommal, hanem azért is mert megakadályozzuk általa a házalók által a jó hiszemű közönségre erőszakolt sejtjes, ponyva munkák terjedését s alkalmat nyújtunk az olvasni szerető közönségnek a „Mariett” „Gályarab” „Ördög asszony” s a mennydörgös... majd megmondok ki vagy mi tudja mitéle rém historikái helyet értékes, irodalmi színvonalon álló művek olvasása által izlése, itélő tehetsége fejlesztésére, nemesítésére. Egyébiránt a casino eszméje még bőlösjében meghalt s csak a könyvtár vár kivitelre, melyet őszire remélünk is.

Egy második társulási mozgalomról is meg kell emlékeznem, ugyanis a Segesváron lakó 50—60 ref. család, mintegy 120—130 lélekkel valóságos leány-egyházza alakult s a felhőregyházi anya egyházhhoz csatlakozott, melynek eddig csak amolyan mostoha leánya volt.

Egy egész házast szerencsétlenséget kell még regisztrálnom. — A napokban ugyanis egy istálló szakadt be, mely a benne volt három lovat, egyik huszár tisztit is, maga alá temette, szerencsére emberélet nem eset áldozatul. A város közvetlen szomszédságában meggyült egy erdő s csak a derék tűzoltók ügyessége mentette meg a várost valamely nagyobb szerencsétlenségtől, mely okvetlen bekövetkezett volna, miután az erdő felől heves szél fut.

A petroleum ismét egy áldozatot ragadott el. Ugyanis egy család a lassan égő nyersára petroleumot akart töltetni, hogy egy kissé jobban égjen, midőn a láng kezeiközt levő petroleumos edénybe kapott, azt szét robbantotta s a szerencsétlen leány egy pillanat alatt lángokban állott. A megmentésére sietők vízzel öntözték, a mi még rosszabb volt, mert lusa a csontig repedezett s a szerencsétlen 5 óraig tartó borzasztó kínlódás után megszűnt élni.

Időjárásunk már csak nem két hét óta folytonosan száraz; gazdáink méltán aggódnak a buza termés miatt, mert az már helyen helyen erősen megfőtosodott. Hát a széntermés és az

Egy napon ismét kijátszva bonne-ja felügyeletét, a folyóhoz sietett s vigyázatlanul igen előre lépett a sikos talajon, melyet apró kavicsörmelék fedett, s egy a többinél szelidebb hatatúnak akart valamely izletes falatot oda nyújtani, de a madár heves sietségével megijesztette őt, s ki akarná kerülni, hogy csőrével meg ne vágja, lába elcsúszott, s én épen idején érkeztem oda, hogy szalagövjénél fogva visszatartsam a vízbe bukástól.

Azt nem állítom, hogy valódi veszélytől menttettem meg, a víz ott nagyon kevésé volt mély s a sétálók sem hiányoztak, kik helyettesíthettek volna; de végre is hála gyors segélyemnek, a kis lány beérte cipőit megvizesülésével.

A gyermek ijedt kiáltására egyszerre rohant oda anyja s a felügyelőnő.

Természetesen hálálkodtak nekem, még túlságos hévvel hálálkodtak, s én lelki földalás nélkül használtam fel az anyai hálát, hogy előre haladjak úton. Ez időtől fogva előbb üdvözlöleteket eszérltünk ki séta alkalmával, azután a Georgette kisasszony szívélyes előzékenységei, „ki komolyan vette a neki tett szolgálatomat”, kényszerítettek pár szót is váltani együtt. E gyermek, ki mások irányában kissé vad volt, már távolról, a mint megpillantotta szabaditóját, karjai közé szaladt, feltartva rózsapiros ajkacskáit, hogy csókot nyomjak rá.

Felhasználtam e kedvesen fel ajánlott egyesülést, barátja, hűtársa lettem a kis leánynak, hogy megnyerjem általa a mamát, és ezután kissé önmagáért is, mert a gyermekek kivétel nélkül a nagybátya, vagy nagytya szeretetét kelték fel bennem, mint az rendesen szokott lenni az agglegényeknél... legalább azoknál, kik

elvetett kukorice! Bizony bizony, ha még csak egy hétig így tart az idén termés tökéletesen tönkre megy. Egyébiránt az alma, körte és a megmaradt szilvafák teljes virágzásban szép gyümölcs termésre engednek kilátást, hanem barackz is vagy épen semmi, vagy csak nagyon kevés lesz, mert a fák 9 százszáléka elfogyott. A hernyó állomány elpusztult; minden 10—15-ik hernyó fészeken alig maradt egy-kettő úgy ez évben ettől megleszünk kímélve, csak majd a fagyos szentek meg ne tizedeljék a mutakozó gyümölcs termést.

Azonban, hogy a sok lamentatio után valami vidámabb dologról is írjak, egész örömmel tudatom, hogy — Szabó Antal színtársulata egy néhány előadásra átrándul Erzsébetvárosról, ahol ez idő szerint van. — Örömmel mondom, mert nálunk az ilyen féle élvezet a nagy ritkaságok közé tartozik s mohón ragadjuk meg az alkalmat — már t. i. annyian a mennyien vagyunk, hogy a kedves magyar muzsával egy pár élvezetes órát töltünk. — Oh! bár csak megfelelné várakozásunknak! nagyon is ránk férne a Nyéki-féle társulatok kontárkodásai után, — de másfelől az idegen elem előtt is jobb világlatban helyezné a magyar színészetet, mely-Nyéki & consortes csak ártalmára voltak. — A viszonzatlásig! r. l.

Görgény-Szt.-Imre, 1880. ápril 28.

(Apró mindenféle, s nagy bajok.)

Tekintetes szerkesztő úr!

Beesés lapjába leendő felvétel végett van szerencsém a következőkről értesíteni.

A görgény-szt.-imrei olvasó-egylet alapszabályai a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium által idei ápril 14-én 16.504 szám alatt jóváhagyattak.

Egyetünk jelenleg 46 tagot számlál s a még nagyobb erősbödségre kilátásunk van.

Időjárásunk meleg, tartós szárazsággal. Az erdőégés gyakori a vidék különböző pontjain, azonban jelentékeny károk nélkül.

Az ösvivetések gyengék, legtöbb helyen mind kiveszett ugyannyira, hogy némely föld csak felszántott s elboronálnak látszik.

A görgényi járásbeliekkel a folyó évi üjonczozás e hó 26. és 27-én ment végbe. Az üjonczásra felhívott hadkötelesek száma 429. Ebből besoroztatott a sorhadhoz 21, a honvédséghez 17, felülvizsgálatra rendeltetett pedig 28.

A sorozás Sz.-Régenben történt a legnagyobb rend és csendben. Jelen voltak a honvédelmi miniszteriumtól, a sorozás menetét figyelemmel kísérok is.

A farkasok vidékünkben nagyon el vannak szaporodva. v. t.

Torda-Aranyosmegye veszedelme.

(Ajánlja az összes miniszterek figyelmébe.)

Torda várossa s ez a megye gyengén lett megáldva az eddigi kormányok által.

Román községektől körülveve, tiszta magyar lakossága pedig missiót teljesít.

S mintha mégis a sors, vagy az intező körök ellene esküdtek volna, következetesen kiforgatni mindenből.

Vasútját elvitték omladozó helyeken, csak-előtt nem kiálthatnak: e kettő közt közép út nincsen.

Reggelenként a fák árnyában találkám voltak G e o r g e t t e kisasszonnyal s bábuájával; az angol felügyelőnőnek, ki érezte, hogy mennyivel tartozik nekem a vízbe bukás ügyében, eszébe sem jutott ennek ellene szállni. Később az anyja is kijött... pár szót cöcköztattam a szép időről, vagy más ilyenmi érdekes tárgyról. Első alkalommal röviden, pusztá udvariaságból felelt, azután megtudakolván nevemet, s fájdalom! nem találva oly kinézésűnek, kinek figyelme hirbe hozhatna egy fiatal nőt, rendre-rendre levették előbbi tartózkodó moderát. Meglehet elszigeteltsége kissé zavarólag hatott rá, s egy ily szürkűlő jó barát minő én voltam, nemét a védelemnek látszik biztosítani számára, mit nem tartott megvetendőnek, meg lehet az is, hogy daczára a minden alkalommal kimutatott közönynek nem bánta, hogy legyen egy szövetségese ez őt környező roszakaratu világban, melynek iránta érzett gyűlöletéről nagyon is meglehete győződve. Szóval nem igen utasított vissza többé s csakhamar minden felé bosszantani kezdtek a nélkül, hogy maguk is hinnék szerencsés felléptemet.

— Nagy ég! minő esábitó! A végén is sikerült neki! — Nős mondja csak, milyen közelről? Mit beszélt önnel? Ily kérdésekkel s még sok másokkal ostromoltak minden Pérezben szeretetreméltó kandi barátom. En alig feleltem kérdéseikre titoktartást szegélyezve, mi végleg kétségbe ejtette őket.

(Folyt. köv.)

hogy Tordát ne érintse, s fentartása e vonalrészek, felemészti az egész vonal jövedelmét. Ez egy.

A gazdasági intézet más helyre lett felállítva; a szűz gulyáknak más helyen ütöttek fel sátozt; kért katonaságot, de kérvénye figyelembe nem vétetett, törvényszéke ingadozik, mert a megye egy területe még mind Gyulafehérvárhoz tartozik. Ez a többi.

Pedig a város mindig egyszerű ajánlatokat tett minden egyes tételnel. — Először kecsesgették e dolgok megnyerésével, azután pedig eserbe hagyták.

Most érte az utolsó csapás, mely őt, és a megye egy részét anyagilag végveszélylyel fenyegeti.

Köztudomásu dolog, hogy a Torda-Tópánfalva útát az árvíz mult év deczemberében elmosta.

A topánfalvi járás ezzel teljesen elszakasztott a központtól, meg semmiféle más szekér útja oda nem vezet csak gyalog út.

Ez megdöbbenő esemény volt a központ-ra és e járásra nézve. Mert élmi ezikeit nem szerezhetbe be, faanyagát nem értékesíthette; sőt-ja elfogyott, sokaig só nélkül élt; csak hat hónap alatt e járás marha állománya 1000-nél többel apadtott, az adóhátalék ijesztő mérvben szaporodott, ugyannyira, hogy ez a járás 40,000 lélekkel a legtragikusabb helyzetben van.

A további hatás az, hogy Torda város piacán a forgalom megszűnt, a vidék s különösen a volt Aranyosszék terményeit, gabonáját nem értékesíthette, mert a topánfalvi járás lakossága, mely a piacról el, elzülött, otthon maradtott.

Ezen körülmények fel lettek fejtve feléle az alispán s a megye törvényhatósága által, a megyei főispán pedig külön is sugalmazta e nagy fontosságú ügyet.

Az illető miniszter utasította a szükséges mérnöki felvételekre, 11—880 sz. a kilátásba helyezvén az állami segélyt.

A megye ez útvonal helyreállítására 50.000 frtnyi értéket ajánlott fel; s mintegy 25.000 frt államsegélyt kért, mert a két napi járó út helyreállítását egymaga semmi úton nem eszközölheti.

S mikor mindezek meg voltak, a napokban jött a leirat, hogy semmiféle állami segély nem engedélyezhető. Tehát az ígérét, még az addigi eljárás csak tréfa volt.

Szomorú tréfa. Még kétségbejöttbők a következőknek.

Mert e lakosságnak gabonája nincs; pénzt forgat, fapart íz, tutajoz. Minden megszűnt. A tutajozás lehetetlen, mert a kincstári duzzasztott elromboltattak. Újja nincs, nem kereskedhetik. A havason a földmívelést hiában fizí. Összetett kezekkel fogja a tavaszt és nyarat eltölteni, megöljük szándékosan. Vagyonából előlhet őszig, marháját levágatja, vagy eladja.

S az őszön bizonyos, hogy beitt az éhség; bizonyos, hogy adójából egy krajczárt sem fog törleszteni s bizonyos, hogy az államnak — eltekintve mindenkettől — több készpénzbeli kára lesz, mint az a 25 ezer forint, melyet a megye kért s a mellett útja sem lesz.

Nem hiszünk, hogy e játékbán a tordai kincstári fátelp szerepeljen, hogy nagyobb forgalma legyen. Nem hiszünk már azért sem, merő itt bérőké a haszon.

De ha nagyobb állami érdekek is óhajtanak ez őt abbanhagyását, a melyek különben nem léteznek, még akkor is humanus tekintetekből elitélnek az eljárást, mert tehetős vidéket embertársakat tesztünk koldussá.

A megye derék alispánja felírt ez ügyben, megkereste a négy képviselőt, felkérte őket, hogy minden erejükből óva hassanak, hogy a kért államsegély megadassék.

Most a legnagyobb feszültséggel várjuk az eredményt. (d.)

Román trónbeszéd.

A román fejedelem április hó 24-én következő üzenettel zárta be a román törvényhozó testület ülészeit:

„Szenátor urak! Képviselő urak! Az önök hosszú és fárastott törvényhozási tevékenységök ma bevégeződik. A román parlament ugys mint alkotmányozó testület, valamint törvényhozó testület is missiójának tetőpontjára állott.

Önök nehéz és bökros nemzetközi, társadalmi és gazdasági kérdéseket oldottak meg.

Önök a mi liberalis alkotmányunkba felvették a modern társadalom elvét, a valláskülönbőség elvét, melynek alkalmazását a mi gazdasági érdekeink megvédésével lehetővé tették.

Legőzve minden akadályt, az országot a közlekedési csatornák, a vaspályák tulajdonosává tették.

A népre való semmi újabb teherrovás nélkül önök az én kormányomnak az egyensúlyba hozott budgetet a kellő időben megszavazták.

Hála az önök által miniszteriumnak rend, delkezésére becsatott összegeknek, azokból lehetséges lesz hadseregünk szervezését tökéletesíteni s a hadsereg anyagát javítani.

A mi új provinciánkat alaptörvénynyel megajándékoztatott, mely a mi Dunán-tuli vallás és nemzetiség különbség nélküli néplünk által örömmel fogadtatott, és mely törvény az abban foglalt rend szabadság és civilizáció elvei miatt nekünk dícséretet hozott az európai közvélemény részéről is.

Moldva régi fővárosának az alkotmányos testület által tett ígérét önök beváltották, a midőn, mintegy kárpótásul azon áldozatoknak, melyeket e város az Unió ügyében hozott, lehetségessé tették kormányomnak azon feladatot, hogy kért nagy épületét: a fejedelmi palotát és a székesegyházat romjaiból újra felépíthesse.

Az ország és az én nevemben halát mondok önöknek törvényhozási működésükért, a mely nehéz, nagyon fontos és igen dús eredményeket mutat, a melyek csak az önök tevékenységének és hazafiaságának köszönhetők.

Önök most nyugodt lelkiismerettel térnek vissza választóik körébe, miután az országnak jó törvényeket és hasznos javításokat adtak. Ez alkalommal tehát kívánom, hogy családjuk körében boldog ünnepeket üljenek; és mielőtt elválnánk, kiáltunk minyáján, éljen mindnyájunk anyja, éljen Románia! A törvényhozó testület ülészeit bezárom.

LAPSZEMLE.

Az „E l e n ő r” írja: Partunk ez évi helyzete appropriatióval kedvezőbb volt, mint az előző években; nemcsak azért, mert — a mi ezzel egyjelentőségű — a bizalom kérdése, még pedig a t. ellenzék kezdeményezése folytán, már e budget általános megvitatása után lett a kormány előnyére eldöntve (miáltal a mostani vita ugyszólván tárgynélkülivé vált), hanem, és főleg, azért is, mert a helyzet, ha nem is mindenben, de mégis sok tekintetben tisztult.

Első sorban kiderült végre, hogy az egyetűlt ellenzék programm nélkül opponált, midőn titkolni látszék valami programmot. Másodszorban kiderült, hogy a mely programokkal kirukoltak, azok nem érnek semit és nem kellene pártjoknak sem. És végre kiderült, hogy a kormány programja mégis csak inkább való az életre, mint az ő éhetetlen találmányaik és időelőtti szüleményeik.

A „P e s t i N a p l ó” írja: Nagyban túl voltánk a pénzügyi vitákon és ha az eredményt nézzük, a melyre a hosszas tanácskozás vezetett, sajnáljuk a reá költött időt. Akárhogy méregeti a pénzügyminiszter a folyó évi deficitet a mult évihez, vagy még korábbi évek eredményéhez, valódi javulást nem észlelhetünk semmiféle irányban. Mi haszna annak, hogy a bevételnek emelkednek, ha ezen emelkedés új adók behozatalából és nem az eddigieknak jövővédelmeiből származik? Azután bevételünk annyit nem szaporodnak, a mennyit ugyanazon időben fix terheink, különösen államadósságaink növekednek!

De hamis is a budget szerkezete. Mert a költségvetési törvény azon 4. §-a, melyben egyenkint felsorolotnak amaz adótörvények, melyek alapján a kormány felhatalmaztatik a budget bevételei rovataiban előforduló adók és más közjövödelmek behajtására, nem foglal helyt az a még meg nem alkotott hadmentességi törvény, a mely a 2,142,000 frtnyi bevétel előirányzására alapot nyújt. Ellenmondásban van tehát őn magával a budgettörvény. És mi azt hisszük, hogy a felsőháznak, mely az alkotmányos formák iránt igen érzékeny, csak úgy lesz szabad megszavazni a budgettörvényt a képviselőház által elfogadott szerkezetben a hadmentességi díjról szóló törvény időközben szentesítését nyer.

Az „E g y e t é r t é s” írja: Komoly megdöbbenés volt az első érzés, melyet Gladstone választási diadala Európában fölkellett.

Azonban ma, a mikor a Gladstone-kabinet már készen és előttünk áll, mind e visszás érzelmeknek teljesen vége. — Ezt konstatalunk kel.

Semmi kétség, hogy Gladstone sok jó dolgot fedezett már föl elődje politikájában és semmi kétség, hogy nem e jó dolgok azok, melyeket ő másként csinálni s elődjének nem tévedéseit azok, melyeket ő folytatni törekszik.

Mindez azonban csak lehetőség, de nem bizonyosság. Az uralomra jutott pártok büntetlenül nem hagyhatják eszerben azon elveket és jelszavakat, melyek őket uralomra segítették. S ezért arra meglehetősen biztosítással lehet számítanunk, hogy a Gladstone-kabinet, legalább egyelőre mindenesetre hévvel fog külföldi kérdésekkel foglalkozni.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

A budapesti királyi főügyészség Kászonyi Dániel hírlapíró ellen sajtópert indított, kit azzal vádol, hogy a „Függetlenség” ezimű politikai napilap f. é. 33. számában „Lombardia Kossuthi-roi” ugyszintén „Sympathiák az Irredenta iránt” felíratu s 43. számban jelent közleményekben az 1848. XXXIII. t. cz. 1. §-a s az 1848. XVIII. t. cz. 6. §-ába ütközött dolgokat irván, megtorlandó sajtóvétséget követett el. A közlemények ineri-

minált helyeiből a következőket emeljük ki: 1. Sajtóvétség, illetve felségvétség tartalmaz az ügyesség szerint a „Lombardia Kossuthról” felirati közlemény következő helye: „Egy királynak, ki fején sz. István koronáját hordozza, melyen a magyarok ontott vére még gőzölög”. 2. A „Sympathiák az Irredenta iránt” feliratu közlemény következő kitétele: „... mi is azt mondjuk, veszítse el Ausztria Triestet, Trentinot, Istriát, sőt még Dalmáciát”, a pragmatica sanctionál fogva s az uralkodó ház közösségében létező birodalmi kapcsolatnál igazat tartalmaz, s így büntetendő sajtóvétséget képez. Ez így tegnap került az esküdtszék elé.

Az esküdtszék tagjai vádlottat bíróság is fölmentetik, közvérdíjt 80 frt perköltség és 70 frt 15 kr eljárásiköltség megtérítésére ítélték.

Kivonat a „Budapesti Közlöny”-ből.

Árverések. Dragosiu Pavel és társai: több ingtl. maj. 25-én Akmaron, Bajós Alexandru és társai 10,723 frta b. ingtl. maj. 25-én Hát-szeg, Pető Mózse 392 ft 50 krra b. ingtl. maj. 23-án F.-Rákoson, Friedmann Mihály 916 ft. 73 krra b. ingtl. maj. 5-én Bolkácson, Oncaea Petru 724 frta b. ingtl. maj. 15-én a tátelei községheznl, Lobetien Salamon 2376 frta b. ingtl. maj. 29-én a gy.-fehérvári tkvi hatóságnál Brann György 1389 ft 39 krra b. ingtl. maj. 18-án M.-Csügeden, Gálfi Ferenc 1732 ft. 22 krra b. ingtl. maj. 31-én Szombathalván, Nagy Zsigmond 1135 frta b. ingtl. maj. 30-án, Böröndjafalván, Horváth István 525 frta b. ingtl. maj. 23-án Sz.-Keresztúron, Maris Mihály 600 ft. 35 krra b. ingtl. maj. 21 a kolozsvári tkvi hatóságnál, Lukácsy Kristóf 502 ft. 50 krra b. ingtl. sept. 21-én Sz.-Udvarhelyt árvereztetni fognak.

NAPI HIREK.

Helyi hírek.

— **A városi tanács** a közigazgatási kezelő személyzetét immár kinevezte, a közigyűléstől nyert fölhatalmazása alapján. A kinevezések személyi ágához szólni nem kívánunk, bár, e tekintetben is sok, nem épen alaptalannak tetsző, megjegyzést hallunk. Nem tehetjük azonban, hogy föl ne szólaljunk a tanács amaz eljárása ellen, melyel túllépve a képvisellettől nyert fölhatalmazását, az 1870 évi 42. tcz. ellenére élethosszig választott tisztviselők állomásaira nézve is változtatásokat tün, oly esetekben is, melyeknél az állomás maga megszüntetve nem lön. Még nagyobb szabadságot vett magának a tanács, a midőn a miniszter által helyben hagyott szabályrendelet ellenére állomások számát és javadatmait megváltoztatva egészen új berendezéssel tette meg kinevezéseit. Az, hogy az összköltségvetést tul nem lépték, nem változtat a dolgon semmit s legkevésbé a tanács önhatalmaskodásaival szemben. A hány 500 s a hány 400 ftos irnok meg napidíjas beállítását követeli a szabályrendelet, csak és csak annyit lett volna szabad a tanácsnak kineveznie s ha napidíjas ezimén 500 ft fix évi fizetést utalványozott, mindenesetre túllépte még azt a „szabad kez” formájában nyert fölhatalmazását is, melyet a képvisellettől nyert. Nem is képzeljük, hogy a bizottság elbirja túrni a szabályok ily flagrns megsértését.

— **A bécsi vendégzsereplők elütázása.** Pegnap a vasúti állomás tarka képet mutatott. Mintegy 3000 főre menő közönség gyűlt össze. A váró termekben a podgyászkodó mellett nyálában hevert az ültözök szobák titkózók máhájja; hevenyében összerakott holmik közül kikandikált aranyos főkötők, cipő sarok, életszint adó skatulya, báránnybőr süveg. A komoly, ünnepeles esendőt megtörte az egyik asztalon csíra kalitkába repdeső vidám kanári madárka, „kinek” könnyelmű csicsérgését nyilvánosan kell megérnünk, kétségteleül elárulván vig trillájával, hogy ninesen tudatával az expedítő komoly feladatával. Mialt ellenkezésbe jött Szombathelyivel, ki az előtornác zsúfolt kotreczébe szentül szemben szidott minket, jámbor színházi kronikásukat. Hallgatunk is — vakon. K a s s a i kereszthe rakta lábát, s olyan képet vágott, hogy a fillni készülő gőzkazán is prűskölt nevéteben. Nem így Mátrai. Roppant intrikával befeszkelődött egy III-ik osztályu kosiba, és sötét tekintettel nézett az ajtóra szegzett — hamutartóba. Pálmái asszony andalítóan dudorászta: „Tekints ide, tekints oda...” Nem volt fokes a kezében, ergo nem féltünk Szabó Banditól. A nagy zűrzavarban Gabányit megfogtuk, hogy egyenesen Bécsbe utaz-zék, erre szavát vettük. Szentül fogadták, hogy nem száll ki „Munkácsra a rabok” megnézésére. — Csodálkozunk, hogy az egyik asztalnál br. Kemény Endre semmi „Törvénytelen”-séget nem lát abban, hogy Gyenes vezeti a cigánybandát széles jövedvény. A sok kiabálás, csörömpölés közt is összhangot idézett elő Kéler Ilona mosolya. Ezen ügyetlen bókunk elmondásában megakadályozott Szentgyörgyi pispaszárával megbökrvén s mi kértünk beosánatot tőle, hogy a tegnapelőtt rosszul játszott. K r a s z a n a i szórakozottságában felesége egyik kosztójából, dohány helyett babérall tömte meg makrapipáját, B a l o g h Györgyné szép szemeivel keresztet Zetét, elakarván énekelni neki: „Megérem én azt az időt, sirva mégy el...” Nem volt idő

rá, esengették a harmadikot, kezdődött a búszás, volt zavar, tolongás, B o é r Hermin kedves tévedésében szinte megülett. Nem rajtunk múlt. Demidor hasztalan törítte a pápaszemét, kereszre Várad i Miklóst, ki a vasúti harangozó-úró deklamált: „Kongas vén robotos búsztatót húzól...” s a vonat elrobogott éljönzúgás, kalapemelés, kendőlobogtatás között.

— **Az erd. muzeum-egylet** választmánya tegnap tárgyalta egyetemünk természet-tudományi karának kérését, melylyel a Konkoly Thege Miklós 6-gyallai csillagdjának eladová tett egy refraktort is egy rflektívát kéri megvételni, vagy legalább a vételár (10,000 frt) egy részét fedeztetni. Konkoly T. M. úr, ugyanis, köztudomásul egész csillagdjára berendezését a tervbe vett pozsonyi egyetemnek ajánlá fel, midőn pedig a harmadik magyar-egyetem Pozsonyban leendő felállításá meghiusultnak vala tekintetű, az adományt a budapesti mű-egyetemnek ajánlá föl. Az említett két csillagászati műszert azonban új és értékesebb készülékekkel kívánván kicserélni emezeket eladová tette, hogy a vételár pótlásával az újakat megszerzhesse s a megvételre a kolozsvári egyetemnek kínálta meg. Az egyetemnek, azonban, köztudomásul, mindene több van, mint pénze s így fordult a természetudományi kar, mint kérelmes, a muzeum-egylet, hogy a megszerzendő nagy-értékű csillagászati műszerek vételárának bár egy részét fedezze; egyfelől kilátás levén arra, hogy az állam a hiányt fedezni fogja s idővel a csillagászat tanszékét is felállítja egyetemünk mellett, másfelől pedig örök hiba lenne, ha e tudományos műszerek talán külföldre vándorolnának. A muzeum választmánya méltányolva a tudományos érdekből, oly fontos ez ügyet, elvileg mellette nyilatkozott már ez uttal is, azonban a kérdés alaposabb földerítése kedvéért rendkívüli gyűlést tart holnap, melyre a természettudományi kar már kinevezett képviselői is meghívottak. Elvárjuk e gyűléstől, hogy az erdélyi részi tudományosság első intézete nem vonja meg a fiatalabb testvértől egyetemünköt, támogató segélyét, a mi az államkormányval szemben is morális kénszert gyakorolna a netalan hiányzó befektetés megajánlására nézve.

— **A tegnapelőtt** városunkból sokak által látott tűzveszély a szász-fenesi községi erdő egésze volt, mint értesülünk nagyobb kár nem történt. Dícsérettel kell, ez alkalommal, megemlékeznünk Pap Miklós, gyalui szolgabíró erőlyes intézkedéséről, ki csendőrökkel és közsegileg kirendelt őrszolgákkal gátolja a nagyobb károsodásokat, mind az állam, mind az egyesek érdekeit éber gondossággal védvén. Annál nagyobb szükség van oly erőlyes intézkedésre, mivel p. o. alkalmunk volt egy útazóval beszélni, ki Brassóból Kolozsvárra jövet egyetlen napi útja alatt 26 égést számlált az átfutott vidéken. Vajha minden közigazgatási területen hasonló éberség őrködne a közvagyon fölött.

— **Dr. Koch Antal** egyetemünkön az ásványtan és földtan derék tanára mintegy 40 tanítványával — részben tanárjelöltekkel, részben orvosvendékekkel — egy nagyobb kirándulást fog tenni a plinkösi ünnepek alatt az Ott kitöréséhez. az ottani közetek tanulmányozása végett.

— **Zászlószentelési ünnepély.** A 62. gyalogezred zászlószentelési ünnepélyét valószínűleg Kolozsvárt fogja megtartani, s így Kolozsvárnak egy nagy szabású ünnepélyre lehet kilátása, a nem nagyon rég megtartott honvéd zászlószentelési ünnepély fényes lapot képez bizonyára Kolozsvár történeimében, s ez mindenesetre nem fog amannak láta mögött maradni.

— **Katonai zene.** Kifogyván Kolozsvár minden nemesebb időtöltéséből, itt hagyván benitunk színészlete is, dícsőséget, nő meg-pénzt szerzendő a segítőrt, nem lesz érdeketlen tudni, hogy a helybeli katonai zenekar hetenként kétszer; szerdán délután a sétatérén, szombaton estenként a városban takarodó alkalmával fog játszani.

— **Nemes verseny.** A városi érdemes cigányzenekarok között azok, a melyek még ninesenek vendéglőkben, s egyébb tekintélyesebb nyilvános helyeken auténtisálva, holmi névnapok, újévek alkalmával május elsején házalni járnak. Tegnap a Magyarutezát két ilyen banda ocoapálta, s egy ideig szépen megfőve egymás mellett egyik erre, másik arra húzta. Egy jövedelmesebbnek ajánlkozó ház előtt azonban egyszerre akart rágyújtani mindkettő. Ebből eleinte perpatvar keletkezett, majd bírokra szálltak s a kilátásban levő borraivalóért derakasan eldöngölték egymást. Alig lehetett őket szétválasztani.

— **Meghívó.** A budapesti m. kir. tud. egyetem százados ünnepélyét rendező 100-as bizottság átirata folytán van szerencsém az üzs. szes egyetemi ifjúságot a f. hó 3-án, hétfőn d. u. 6 órakor a jogi kar II-ik tantermében tartandó ifjúsági közgyűlésre meghívni. Tárnya: ifjúságunknak a testvér-egyetem ünnepélyén való képviseltetése. Kolozsvárt, 1880. május 1-én. Olasz Gyula egy. köri elnök.

— **A Sztánára,** e hó 9-ikére tervezett vasúti kirándulás rendező bióottságának küldött-sege tegnap ejtette meg helyszíni szemlétjét, a leendő hadmíveletek tereptani fölvételé végett. A szemlélő bizottság Moltkéja a legsikeresebb

hadmívelleti terrenumként a sztánai alagút fölötti tért választá ki, hol a tombos erdőben meg van a legbiztosabb hátvéd, fedezetűll a netalan jöhető oldaltámadásoknak; kellő emelkedés-k általán rendelkezésre az Uebatius batteriák föllállítására s a pálya völgyére nyíló távlat a hadmívelleti aktiók biztos sikerére nyújt kilátást. Már most csak a csapatok fölvonulása van hátra.

— **Rosz hír.** A száz esztendősz kalendari-um e hó 27-dikére nagy fagyot jósol. Még csak ez volna hátra, hogy egészen készen legyünk.

Hazai hírek.

— **A trónörökös** doktori diplomáját a budapesti egyetem Róh Alajos rajzolónál rendelte meg, ki kitűnően felelt meg feladatának. Az oklevél egyike a legszebbeknek. A kezdő betű előtt, mely fölött Szent István koronája lebeg, szabad díssugárban emelkedik ki egy oszlopos lámpa, melynek lángjából az évek hosszú sorát képező fehér lapok emelkednek elő fel-szállva, a miknek legfelsőjére 1880. van írva, ezt a lapot babérkoszorúval fedi be a tudomány neantója, másik kezével a magyar kir. egyetem egyik infáláját fogva, melynek nyelét alól gyermekneműcske karolja át; hátul Pallas és Gea alakjai felárnyékrakjában alant, két babért tépő nemtő, a fülkében Magyarország ezimere a melléktartományokéval; az egészen a színtarkaság és a klasszikus egyszerűség a lehangzatosabban van egyesítve.

— **Szegeden a dypteritis,** mint a „Szegedi Híradó”-ban olvassuk, legutóbb fokozott mérvben lépett föl. A ragály csillapulása, mely a teli hónapokban mutatkozott, tehát csak rövid volt. A roneselő toroklók mellett a himlő is föllépett és megköveteli a maga részét az emberirtástól.

— **Veszedeleses járvány** ütötte fel fejét Nagyváradon, eddig is csupán a kórházban kilenez embert szőlítottak ki az árnyék világából. E baj Magyarországon eddig még nem fordult elő és bár az orvosi tudomány előtt nem ismeretlen, mindazonáltal biztos gyógy módja eddig még nem fedeztetett föl. Abban nyilvánul, hogy a betegnek kezdetben nyaka, utóbb egész háta s végül az egész teste megmerevül s a beteg, testének minden, még oly gyöngéd érintésére iszonyu fájdalmakat érez. A betegség rendesen halálos lefolyású. Oka még eddig ki-fürkészhető nem volt, mindössze ennyi van konstaltálva, hogy az agy- és gerinczagy burokjának lobbja által idéztetik elő.

— **Borzasztó tűzvész.** Szathmármegyei Nagy-Géczről ápril 28-iki kelettel a következő sorokat kapta az „Egyetértés,” Midőn e sorokat írom a nagygézi hat százados templom, iskola és tanítói lak-lángokba állott. A tűz d. e. 10 órakor a tanítói lakban ütött ki, pár percz alatt a szomszédos templomra is átesapott. A nép részint a szathmári vásáron, részint a mezőn volt; jagatók asszonyokkal, a mentés lehetetlen s a tűz tovább terjedt. Ref. egyháznak sokkal szegényebb, hogysen újból felépíthetnek a templomot, pedig e régiség megérdemlené, hogy ne engedtesék át az enyészetnek. — G ö n e z ö n ápril 26-án szintén roppant tűz volt. Az „Aban-j-Kassai Közlöny” szerint légett 28 lakház gazdasági épületekkel, azonkívül több istálló és esztű, úgy, hogy a tűz által mintegy 36—38 család lett kárcsulva. Hogy a kár mennyire rughat, meg nem tudhatni. A gyűladás a város alsó részén történt, és fel egész a vármegyeház harmadik szomszédjájig terjedt, s maga a vármegyeház is megég, ha Grigercsik Géza, a ház végében fekvő, szintén a megye tulajdonát képező, s már a lángokba borult kovács műhelyt el nem oltja. A tűz erejét roppant fokozta a dűbögő szélvész, úgy, hogy néha a hatodik szomszédra, sőt tovább is csapta a lángokat. — Emberélet nem esett áldozatul, azonban számos aprólk és néhány malacz odaégett.

— **Kossuth irataiból** tegnap jelent meg az első kötet az athenaeum kiadásában. Az angol kiadás minden erőlködés daczára sem jelenhetett meg a magyarral egyidejűleg, a fordítás sok nehézsége miatt. — A francia kiadás első kötete szintén a tegnapi napon jelent meg Parisban „E. Plon et Cie. imprimeurs editeurs” czégnél Parisban (8—10. rue Garancière.)

— **Petőfi István meghalt.** Mely részvétet veszszük a gyászhiat, hogy Petőfi István, Sándor nagy költő testvére, az utolsó Petőfi, ma éjjel szívzselhűlés folytán hirtelen meghalt. Petőfi István gazdaember volt, s már husz év óta buzgón, becsületesen működött a Geist-család csákoí pusztáján. Ott halt meg az éjjel alig ötvennégy éves korában. Temetése ugyanott lesz május 2-án délután 2 órakor. Béke poraival!

— **Vigyázatlanság.** Izgalmas jelenetek voltak szentmáni a napokban Nagy-Enyed egyik főutczáján a járókelők. Egy nő, kinek egész ruhája lángokban állott, szaladt az utczán s szívszagató segitsékiáltással vonta magára a járókelők figyelmét. A megmentésére sietteknek csakugyan sikerült a nőt egy néhány fájdalmas égési seben kívül, a nagyobb veszedelemtől megmenteni. A szerencsétlen nő egyik odavaló kereskedő szakácsnéja volt, kinek vigyázatlanságából a kezei közt levő petróleumlámpa explodált, s miután ruhái tüzet fogtak az utczára futott segítségért.

— **Új könyvek.** „Megjelentek és szerkesztőségünkbe küldettek „Szabadságharcunk történetéhez. Visszemlékezések 1848—1849-re.” Első füzet írta Jakab Elek. Ára 40 kr. Francia-magyar és magyar-francia szótár. „Szerkesztette Pokorny Jenő tumin. Első füzet. Ára 30 kr. Kapható mindkettő Demjén egyet. könyvtársánál Kolozsvárt. A Ribári által nagy gonddal szerkesztett „Világtörténelem” 31, 32, 33, 34, 35-dik füzetet. A feltűnő csinnal kiállított és képekkel illusztrált mű egyes füzetekéi ára 30 kr.

Vegyes hírek.

— **Kormányválság, azsak áll miatt** Valahol egy hatalmas államban, melynek nevéll a földgömb és kissbb térképeken különben hiában keresnénk, t. i. Strelizben (ki nem tudja nevét, ne busoljon érte!) azon törvény áll fenn, hogy minden hivatalnoknak borotválkoznia kel. Történt azonban, hogy újabbban Bassewitz gróf, „Regierungsgrath” és egy más Bassewitz gróf, „Hofmarschal”— horendum dictu! — szakállt eresztettek. A főmeltóságu udvari iroda rögtön kiadta a rendeletet, hogy 3 nap alatt borotválkozzanak meg mert különben el vannak bocsátva magas hivatalaikkól és csakugyan midőn nem engedelmesskedtek, más természetesen szór mentesen szörmentes arezu egyén nevezetett ki. Akár csak a szörírtő magy. kath. klerus fontoskodó érvelést olvasnók a borotválkozás — nagy vallásos és erkölcsi jelentősége mellett.

— **A megzavart játékosok.** Monte-Carloban mult szombaton a casino esti fél tíz órakor bűnös merénylet színhelye volt, mely kicsi-be mult, hogy komolyabb következmények nélkül folyt le. Egy nagyon veszélyes gyűjnyaggal megtöltött bomba épen azon pillanatban robbant szét, mikor a játéktérnek tömve voltak közönséggel. A robbanás az „Oriental” nagy játéktérben történt, hol egy nagy trente-et-quarante asztal van felállítva. A bomba nagy kandalón volt elhelyezve, egy kalap alatt, a játékosok kalapjai szintén ott voltak, úgy hogy senki sem gyanította, mi van a kandalón. A robbanás rettenetes volt. Az óra, a kandelaberek, az ablakok darabokra zuzzattk s szétszórattak. A padlót befogta a flist. A robbanás több személyt kisebb-nagyobb mérvben megsebesített. A játékalatokat a robbanás előtt közvetlenül mintegy három százan álltak körül, s így elképzelhetni a keletkezett zavart és rémületet. Mindenki kime-néklit a teremből, a nélkül, hogy gondolt volna az asztalon fekvő pénzével. Néhányan annyira megsebesültek, hogy a terem padozatán nagy vértócsák keletkeztek. A rendőrség többeket elfogott, mert úgy látszik, hogy az egész több tunkrejtott játékos mlve, a kik a zavart arra akarták volna felhasználni, hogy a roulette körül halomban fekvő aranyokat bezebelehessék. Ezen szándékra mutat az is, hogy a bomba épen a trente-et-quarante asztal közvetlen közelében volt elhelyezve. Ez asztalon garnadákban hevertek az aranyok, mert a legkisebb tét itt 20 frank. Néhányan fel is használták a zavart arra, hogy a földön szerteszt gurult aranyokat fölcsedjék. A vizsgálat majd ki fogja deríteni, hogy ezek részesek-e a merényletben vagy szegény pick-pocketek, kik a kínálkozó alkalmat üstökön ragadták.

— **Érdekes párbaj.** A „P. L.”-nak írják Bécsből azon hírt, hogy Pozsonyban Zichy-Ferraris Viktor gróf s Károlyi Pista gróf közt a párbaj megtörtént. A megállapodások egy bécsi pénzarizistokrata (Erlanger) palotájában történtek. A párbaj eredményéről nem hallatszik semmi.

— **Tíz évi száműzetés után.** Kraszevsky J. J. jeles lengyel költő és író, ki jelenleg Drezdában él, tíz évi száműzetés után az orosz kormánytól engedélyt nyert, hogy Oroszországba mehesen, ha akar. Az ősz költő a napokban fog elindulni Varsóba, látogatáiba. Mivel Kraszevsky tudja, hogy mily magatartást szokott az orosz kormány különösen a lengyel nemzeti írókkal szemben követni, minden ünnepélyes fogadtatást előre is kikért.

— **Beaconsfield lord.** A győzelmes triumfatornak tapsol a világ, az elbukottnak osztályrésze az elefedés. Anglia népe ma Gladstone ünnepli, annak, ki még oly rövid idő előtt eszménye volt, neve sem hangzik. Beaconsfield lord, — így jelenlik Londonból — falusi magányába készül vonulni, hogy legyen alkalma élvezni a nyugalmat. „Nekem még sohasem jutott osztályrészemül, megfigyelhetni kertem fáinak virágzását, most gyönyörködni fogok e látványban.” E szavakal vett búcsut barátaitól azon ember, kit honfitársai verdiktjükkal a mult emberének nyilvánítottak.

A „KELET” magántávirata.

Feladott Budapestben, 1880. máj. 2-án 2 ó. — p. Érkezett Kolozsvárra, 1880. máj. 2-án 2 ó. — p.

Paulainé ma délben meghalt.

Az olasz kabinet megalakításával a király — hír szerint — Forinrt bizta meg.

A Beethoven szobrát ma leplezték le Bécsben.

KÖZGAZDASÁG.

A z é s r z a k a m e r i k a i Egyesült-Államok belügyminisiteriumának egy hivatalos jellegű közleményében áll, hogy a buzát egy újabb nagy veszély fenyegeti. Ugyanis Északamerikában, egy igen kártékony buzaféreg: a poloskás családjához tartozó Lygaeus lecopterus — angolul Chinch-Bug— lépett fel s rövid idő alatt roppant károkat okozott különösen az Erie-tótól délre fekvő vidékek buzaföldjein. Az ottani hatóságok hivatalos számításai szerint az okozott kár iszonyu összegre: 1000 millió dolárnál magasabbra rug.

IDEGENEK KOLOZSVÁRTT.

— Máj. 1-én. —

Nemzeti szálloda.

Burger József magánzó B.-Restről. Ponty Kelemen, Farkas Robert tanárok N.-Váradról. Toroczkané Toroczokról. Krausz Tamás. Beer Adolf kereskedők Bécsből. Weisz J. utazó B.-Pestről. Oberländer L. utazó Bécsből. Feigelstock Sigmund kereskedő Bécsből. Gr. Bethlen Béla és Károly Bethlenből. Kuhn T. kereskedő Bécsből. Bergstein Sigmund ékszersz Bécsből. Susa Anna N.-Vároőr. Bető Vilma B.-Pestről.

Biasini szálloda.

Kern Lojos mérnök Tordáról. Szentpéteri Antal Tordáról. Soltész Sándor Tordáról. Szentpéteri Antal plebánus Széplakról. Szeridenu Gábor Naszodról. Lövé Sándor B.-Pestről. Nagy Károly Debreczenből. Lészai Lajos Décsről. Nagy Olivér Tordáról. Nics Márton Krasznáról. György Viktor M.-Vásárhelyről. Both Károly Décsről. Krézevsky Sándor Kiss Lajos Homorod sztpálról. Petrin Miklós B.-Pestről. Borsovai Kálmán Naszodról. Lengyel Ádám Tordáról.

A budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzetei.

1880. év ápril hó 30.

	Minőségi súly Hectoliterenként	Ára 100 klg.-nek
	kglr.	frt. kr. frt. kr.
B ú z a :		
Bánsági	72 8—74 6	
„	76 4—78 3	12 05.—12 40.
Tiszavidéki	72 8—74 6	
„	76 4—78 3	12 15.—12 50.
Pestvidéki	72 8—74 6	
„	76 4—78 3	11 95.—12 30.
Fehérmegyei	72 8—74 6	
„	76 4—78 3	12 10.—12 45.
Bácskai	72 8—74 6	
„	76 4—78 3	— — — — —
R o z s :		
Magyar	70 —72	9 60.— 9 80.
Á r p a :		
Takarmány	60 —62	7 40.— 7 65.
Malda	62 —68 7	8 90.— — — — —
Z a b :		
Magyar	36 4—40 1	7 43.— 7 60.
T e n g e r i :		
Bánsági	— —	7 90.— 8 00.
Másnemű	— —	977 85.— 0
R e p e z e :		
Káposzta	— —	— — — — —
Bánsági	— —	— — — — —
K ő l e s :		
Magyar	— —	7 60.— 7 80.
S z o k v á n y :		
Buza tavaszra szállítandó	74 7— — — —	11 40.—11 50.
Buza Szempt.—Ok-tób. szállítandó	— —	10 45.—10 55.
Rosz tavaszra szállít. 69 2— — — —	— —	— — — — —
Tengeri Máj.—Jun. szállítandó	— —	7 90.— 7 95.
Repeze káposzta Aug.—Szept. szállítandó	— —	— — — — —
Repeze búnsági Jul.—Aug. szállítandó	— —	— — — — —
Szosz (nyers) 100 liter százalékként	— —	34 00.—35 00.

HIVATALOS ÁRFOLYAMOK

a budapesti áru- és értékek-tőzsdén 1880. május 1.

Magyar aranyjárdék	104.85
Magyar vasúti kölcsön	124.25
Magyar kel. vas. államköt., I. kibocsátás	82.25
Magyar kel. vas. államköt., II. kibocsátás	98.—
Magyar kel. vasúti államköt., 1876. évi	85.—
Magyar nyerevény-sorsjegy-kölcsön	111.25
Magyar szőlődezsma váltási kötvény	92.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	93.75
Magyar földterherment. kötvény záradékkal	93.75
Temes-bánati földterherment. kötvény	93.05
Temes-bánati földterherm. kötv. záradékkal	93.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	93.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	— —
Osztrák járadék papírban	72.50
Osztrák járadék ezüstben	73.—
Osztrák járadék aranyban	88.75
1860-iki államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészevény	836.—
Magyar hitelbank részevény	263.—
Osztrák hitelintézet részevény	273.80
Ezüst	— —
Cs és kir. arany	557.—
10 frankos arany	947.—
Német birodalmi márka	58.70
London (3 havi váltókért)	119.10

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos: BÉKÉSY KÁROLY,

